

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 14/2024 7.04.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryji Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Dzięki tym słowom św. Jana, umiłowanego ucznia Jezusa, już nikt z nas nie będzie miał kłopotu z osobistą motywacją do przestrzegania przykazań, jeśli oczywiście kocha Boga. Podobnie widząc, jak przestrzegam przykazań, mogę ocenić, czy rzeczywiście Go Kocham. ks. Robert Grohs, proboszcz

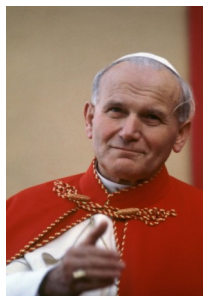

Papież Franciszek na Twitterze:

„Jezus Chrystus zmartwychwstał i tylko On jest zdolny do odsunięcia kamieni, które zamykają drogę ku życiu. Co więcej, On sam, Żyjący, jest Drogą: Drogą życia, pokoju, pojednania, braterstwa.” „Niech światło zmartwychwstania oświeci nasze umysły i nawróci serca, uświadamiając nam wartość każdego ludzkiego życia, które musi być przyjęte, chronione i kochane. Wszystkim życzę dobrych Świąt Wielkanocnych!” (31.03) **„Jezus przebił ciemność grobu i żyje wiecznie: Jego obecność może napełnić wszystko światłem. Z Nim każdy dzień staje się etapem wiecznej podróży, każde "dziś" może mieć nadzieję na "jutro", każdy koniec na nowy początek.”** (1.04) „Człowiek prawy jest uczciwy, prosty i szczery, nie nosi masek, przedstawia się takim, jakim jest. Często na jego ustach pojawia się słowo „dziękuję”: wie, że bez względu na to, jak bardzo staramy się być hojni, pozostajemy dłużnikami naszego bliźniego. #AudiencjaOgólna” „Ponawiam mój stanowczy apel o natychmiastowe zawieszenie broni w Strefie Gazy. Wyrażam głęboki ból z powodu wolontariuszy zabitych podczas dystrybucji pomocy humanitarnej w Strefie Gazy. Modłę się za nich i ich rodziny.” (3.04) „Jezus nie zmartwychwstał tylko dla siebie, ale także dla nas, aby odkupić całe szczęście, które w naszym życiu pozostaje niespełnione. Wiara usuwa lęk, a zmartwychwstanie Chrystusa usuwa smutek niczym kamień sprzed grobu.” (4.04) „Na tym polega radość Ewangelii: zostaliśmy umiłowanymi przez Boga z czułością i miłosierdziem. To radosne przesłanie mamy głosić na całym świecie, świadcząc o nim naszym życiem, aby wszyscy mogli odkryć piękno miłości Bożej, która została objawiona w Jezusie.” (5.04)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Drugą Niedzielę Wielkanocy czyli Miłosierdzia Bożego, prosimy Ojca pełnego miłosierdzia, „abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest chrzest... jak potężny jest Duch... i jak cenna jest Krew” Pana. Jezus powiedział do św. Faustyny: „Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była Świętem Miłosierdzia (Dz. 299). W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mojego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św. dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do Mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat. Miłosierdzie Moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł, ani ludzki, ani anielski (Dz. 699). Pierwsza niedziela po Wielkanocy jest Świętem Miłosierdzia, ale musi być i czyn; i żądam czci dla Mojego miłosierdzia przez obchodzenie uroczystości tego święta i przez cześć tego obrazu (Dz. 742).”
2. Dziś o 10:15 odbędzie się spotkanie rodziców i dzieci pierwszokomunijnych.
3. Jutro będziemy przeżywać bardzo ważne święto Pańskie, uroczystość Zwiastowania Pańskiego, a zarazem Dzień Świętości Życia. W tym dniu oprócz uczestnictwa w świątecznej Mszy św. o 7:00 lub 11:00 lub 18:00 warto też przystąpić do dzieła Duchowej Adopcji dziecka poczętego zagrożonego aborcją, wpisując się do parafialnej księgi Duchowej Adopcji i składając deklarację podczas Mszy świętej.
4. Dziękuję dwudziestu kilku braciom i siostram, którzy modlili się i reprezentowali naszą parafię w sobotę w Wieluniu. Od wczoraj Maryja nawiedza Parafię Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Wieluniu, a od dziś do jutra będzie tam we franciszkańskim klasztorze. Potem wędrować będzie poprzez kolejne parafie Wielunia i okolic (Gaszyn, Kadłub, Dąbrowa, Raczyn i kolejne).
5. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Ludzie widzą, że można na nas liczyć” o Caritas oraz tekst „Prywatne zapiski Navarro-Vallsa”, jednego z najbliższych współpracowników św. Jana Pawła II.
6. W „Oblubieńcu” znajdziemy 15. odcinek Listu św. Jana Pawła II do rodzin oraz słowo św. Leona Wielkiego dotyczące tajemnicy jutrzejszej uroczystości Zwiastowania Pańskiego.
7. Niestety czeka nas około 7 tygodni opóźnienia w transporcie kamienia granitowego na podłogę w kościele, który cały czas jest w drodze, a wyruszył później niż zapowiadał wykonawca. Bóg zapłać tym, którzy w ubiegłym tygodniu złożyli na nią swoje ofiary do koszyka i osobiście (Kazimierze Marzec, Longinie i Ryszardowi Ujmom, Julii Paturej i innym). Przypominam, że jeden metr kwadratowy kamienia kosztować nas będzie 300 zł. Zapraszam tych, którzy mogą i chcą wziąć udziału w tym dziele. W sumie uzbieraliśmy już na 10 metrów kwadratowych.
8. W najbliższą sobotę o 19:15 odbędzie się w naszym parafialnym kinie seans filmu: „Syn marnotrawny” o Bożym Miłosierdziu i pewnego nastolatku.

List do rodzin *Gratissimam sane*

św. Jan Paweł II, odcinek 15.

Jezus, który przyszedł do Kany Galilejskiej, jest zwiastunem Bożej prawdy o małżeństwie, takiej prawdy, na której może się oprzeć ludzka rodzina w perspektywie wszystkich życiowych doświadczeń. Jezus głosi tę prawdę całą swoją obecnością podczas wesela w Kanie Galilejskiej, głosi ją również poprzez pierwszy „znak”, jaki tam uczynił, zamieniając wodę w wino.

Głosi prawdę o małżeństwie, gdy rozmawia z faryzeuszami i wyjaśnia, że miłość, która jest z Boga, miłość tkliwa i oblubieńcza, jest równocześnie źródłem głębokich i radykalnych wymagań. O wiele mniej wymagający wydawał się Mojżesz, który pozwolił dawać listy rozwodowe. Kiedy podczas znanej kontrowersji faryzeusze powołują się na Mojżesza, Chrystus mówi: „Od początku tak nie było” (Mt 19,8). I przypomina: Ten, który stworzył człowieka, stworzył go mężczyzną i niewiastą i rzekł: „Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Z logiczną konsekwencją Chrystus dodaje: „A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela” (Mt 19,6). A na ich sprzeciw i powołanie się na Mojżesza odpowiada: „Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak nie było” (Mt 19,8).

Jezus wraca do tego „początku”, tam odnajduje ów pierwotny zamysł Boży, na którym opiera się rodzina, a przez nią cała historia ludzkości. Naturalna instytucja małżeństwa staje się z woli Chrystusa prawdziwym sakramentem Nowego Przymierza, opatrzonym odkupieńczą pieczęcią Jego krwi. Małżeństwa i rodziny, pamiętajcie za jaką cenę jesteście „kupione” (por. 1 Kor 6,20)!

Ale ta wspaniała prawda jest po ludzku trudna do przyjęcia i realizacji. Można się było nie dziwić Mojżeszowi, który ustępował swoim rodakom, skoro także i Apostołowie — słysząc, co Jezus mówi — odpowiadają: „Jeśli tak ma się sprawa człowieka z żoną, to nie warto się żenić” (Mt 19,10). Jezus pozostaje przy Boskim wymaganiu postawionym ludziom od początku, dla dobra mężczyzny i kobiety, rodziny i całego społeczeństwa. Natomiast uznaje tę sposobność za właściwą, aby wyjaśnić sprawę bezżenności dla królestwa Bożego. Również i ten wybór pozwala być „życiodajnym”, choć na inny sposób. Stąd bierze początek życie konsekrowane, zakony i zgromadzenia na Wschodzie i Zachodzie, a także celibat kapłański w tradycji Kościoła łacińskiego. Nie jest prawdą, iż „nie warto się żenić”, lecz miłość do królestwa niebieskiego zna również możliwość bezżenności (por. Mt 19,12).

Jednakże żenić się i wychodzić za mąż jest podstawowym powołaniem człowieka, przyjętym przez większość członków Ludu Bożego. To z rodzin biorą się żywe kamienie owej duchowej budowy, o jakiej mówi apostoł Piotr (por. 1 P 2,5). Ciała małżonków są też przybytkiem Ducha Świętego (por. 1 Kor 6,19). Przekazywanie życia Bożego i ludzkiego idzie z sobą w parze. Z małżeństwa rodzą się nie tylko synowie ludzcy, ale zarazem przybrani synowie Boży, którzy mają nowe życie od Chrystusa w Duchu Świętym.

W ten sposób, drodzy bracia i siostry, małżonkowie i rodzice, Oblubieniec jest z Wami. Wiecie, że On jest Dobrym Pasterzem. Znacnie Jego głos. Wiecie, dokąd Was prowadzi, jak walczy o te pastwiska, na których macie znajdować życie i znajdować je w obfitości. Wiecie, jak zмага się z drapieżnymi wilkami, jak gotów jest wyrwać z ich paszczy każdą owieczkę ze swej owczarni, każdego męża i żonę, każdego syna i córkę, każdego członka Waszych rodzin. Wiecie, że On jest Dobrym Pasterzem, który życie swoje daje za owce (por. J 10,11), który unika manowców wielu współczesnych ideologii, który mówi całą prawdę dzisiejszemu światu, tak jak mówił ją kiedyś faryzeuszom w Ewangelii, tak jak głosił ją swoim własnym Apostołom, a potem Apostołowie zanieśli ją w ówczesny świat i głosili ludziom w tamtych czasach zarówno Żydom jak i Grekom. Uczniowie zdawali sobie sprawę z tego, że Chrystus odnowił wszystkie rzeczy, że człowiek stał się „nowym stworzeniem”: nie jest już Grekiem czy Żydem, niewolnikiem czy wolnym, nie jest nawet mężczyzną czy niewiastą, jest „jednym” w Chrystusie (por. Ga 3,28), ma tę samą nową godność przybranego dziecka Bożego. Ten człowiek przyjął w dniu Pięćdziesiątnicy Ducha Pocieszyciela, Ducha Prawdy, stając się przez to początkiem nowego Ludu Bożego — Kościoła, antycypacją nowej ziemi i nowego nieba (por. Ap 21,1).

Ci Apostołowie, którzy przedtem byli lękliwi, także w odniesieniu do małżeństwa i rodziny, stali się odważni. Zrozumieli, że małżeństwo i rodzina stanowią prawdziwe powołanie pochodzące od Boga, że są apostołstwem — apostołstwem świeckich. Służą przemianowaniu tej ziemi, służą odnowie świata stworzonego i całej ludzkości.

Drogie rodziny, musicie przeto być odważne. Musicie być zawsze gotowe do tego, aby dać świadectwo owej nadziei, która jest w Was (por. 1 P 3,15), którą w Waszym sercu zakorzenił przez swą Ewangelię Dobry Pasterz. Musicie być gotowe do tego, aby chodzić za Nim po tych życiodajnych pastwiskach, jakie On dla Was stworzył paschalną tajemnicą swojej śmierci i zmartwychwstania.

Nie lękajcie się żadnych zagrożeń! Boże moce są niepomierne większe od Waszych trudności! Niepomierne większa od zła, które zakorzeniło się w świecie, jest moc Sakramentu Pojednania; Ojcowie Kościoła nazywali ten sakrament „drugim Chrztem”. Niepomierne większa od zepsucia, któremu ulega świat, jest Boska moc Sakramentu Bierzmowania, który otrzymujemy po Chrzcie, i niepomierne większa jest nade wszystko moc Eucharystii.

Eucharystia jest przedziwnym sakramentem. Chrystus zostawił nam w nim siebie samego jako pokarm i napój, jako źródło zbawczej mocy. Zostawił, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości (por. J 10,10). To życie, które jest w Nim, to życie, które nam przekazał wraz z darem Ducha Świętego, zmartwychwstając z grobu trzeciego dnia po swojej śmierci. To życie jest dla nas. Jest ono dla Was, drodzy małżonkowie, rodzice i rodziny! Czyż Chrystus nie ustanowił Eucharystii na sposób rodzinny, podczas Ostatniej Wieczerzy? Tak jak wy spotykacie się przy posiłkach i jesteście sobie bliscy, tak i Chrystus jest Wam bliski. Jest Emmanuelem, Bogiem z nami, kiedy się zbliżacie do Stołu eucharystycznego. Bywa czasem tak jak w Emaus, że poznajemy Go dopiero po „łamaniu chleba” (por. Łk 24,35). Bywa

czasem tak, iż długo stoi On u drzwi i kołacze, aby Mu otworzyć, aby mógł wejść i wieczerzać z nami (por. Ap 3,20). Jego Ostatnia Wieczerza i wypowiedziane wtedy słowa mają w sobie całą moc i całą mądrość Ofiary Krzyża. Nie ma innej mocy i innej mądrości, przez którą moglibyśmy być zbawieni i przez którą moglibyśmy przyczynić się do zbawienia innych. Nie ma innej mocy, przez którą moglibyście również i Wy, drodzy rodzice, wychowywać Wasze dzieci albo w odpowiednim momencie zacząć wychowywać samych siebie. Ta wychowawcza moc Eucharystii potwierdziła się poprzez pokolenia i stulecia.

Wszędzie jest z nami Dobry Pasterz. Tak jak był w Kanie Galilejskiej jako Oblubieniec pośród oblubieńców mających siebie wzajemnie zawierzyć sobie na całe życie, podobnie dziś Dobry Pasterz jest z Wami jako nadzieja, jako siła serc, jako źródło wciąż nowego entuzjazmu i jako zwycięstwa cywilizacji miłości. Chrystus Dobry Pasterz powtarza nam: Nie lękajcie się. Ja jestem z Wami. „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Skąd taka siła? Skąd taka pewność, że Ty jesteś z nami, chociaż zostałeś zabity, Synu Człowieczy, i umarłeś jak każdy inny człowiek? Skąd taka pewność? Mówi Ewangelista: „do końca ich umiłował” (J 13,1). A więc nas miłujesz, Ty, który jesteś Pierwszy i Ostatni, i Żyjący; Ty, który byłeś umarły, a oto teraz żyjesz na wieki wieków (por. Ap 1,17-18).

Tajemnica naszego pojednania **Z Listu do Flawiana św. Leona Wielkiego,** **papieża**

Majestat przyobłókł się w pokorę, moc w słabość, wieczność w śmiertelność; dla uwolnienia zaś człowieka od ciężącego na nim długu, natura nietykalna złączyła się z naturą podległą cierpieniu. Sposób zbawienia odpowiadał naszemu położeniu: jeden i ten sam Pośrednik między Bogiem i ludźmi; człowiek Jezus Chrystus, mógł umrzeć jako człowiek i nie mógł umrzeć jako Bóg.

Tak więc w pełnej i doskonałej naturze prawdziwego człowieka narodził się prawdziwy Bóg, cały w swoich przymiotach Boskich i cały w naszych przymiotach ludzkich. Naszymi zaś nazywamy te, które Stwórca powołał w nas do istnienia na początku i które przyjął Chrystus, aby je naprawić.

Te bowiem, które sprowadził szatan, a zwiedziony człowiek je przyjął, nie miały u Zbawiciela żadnego śladu. A ponieważ nie miał udziału w słabościach ludzkich, dlatego też nie był uczestnikiem naszych przestępstw.

Przyjął postać sługi bez zmyślenia grzechu; powiększając to, co ludzkie, nie pomniejszył tego, co Boskie: wyniszczenie bowiem owo, przez które Niewidzialny stał się widzialny, a Stwórca i Pan wszystkich rzeczy chciał być jednym ze śmiertelnych, było okazaniem miłosierdzia, a nie uszczerbkiem dla mocy. Tak więc Ten, który będąc Bogiem, uczynił człowieka, stał się człowiekiem, przyjmując postać sługi.

Przychodzi więc do tej ziemskiej nędzy Syn Boży, zstępując z tronu niebieskiego, nie opuszczając jednak Ojcowskiej chwały, zrodzony w nowym porządku, nowym narodzeniem.

W nowym porządku, ponieważ będąc niewidzialnym w swojej naturze, stał się widzialny w naszej; będąc nieogarniony, chciał, aby był objęty rozumem; trwając odwiecznie, zaczął istnieć w czasie; Pan całego stworzenia - przyjął postać sługi, ukrywając niezmierzoność swego majestatu; Bóg, nie podlegający cierpieniu, nie uważał za niegodne, aby stać się człowiekiem poddanym cierpieniom i będąc nieśmiertelnym, poddać się prawom śmierci.

Ten bowiem, który jest prawdziwym Bogiem, jest również prawdziwym człowiekiem i nie ma w tej jedności żadnego kłamstwa, bo w tym zjednoczeniu razem istnieje pokora człowieka i wielkość Bóstwa.

Jak bowiem Bóg nie zmienia się przez to, że okazuje miłosierdzie, tak i człowiek nie przestaje być sobą przez to, że jest wyniesiony. Każda bowiem z natur działa to, co jest dla niej właściwe, w łączności z drugą; Słowo mianowicie sprawia to, co jest Słowa, a ciało wykonuje to, co należy do ciała. Pierwsze z nich jaśnieje cudami, drugie podlega niesprawiedliwościom. I podobnie jak Słowo nie traci chwały równej z Ojcem, tak i ciało nie opuszcza natury naszego rodzaju.

Albowiem zawsze należy to podkreślać, że jest jeden i ten sam prawdziwy Syn Boży i prawdziwy Syn Człowieczy. Bóg przez to, że "na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo"; człowiek przez to, że "Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas".

Kilka słów o Duchowej Adopcji

Duchowa Adopcja (właśc. Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą) – inicjatywa wiernych Kościoła katolickiego, polegająca na modlitwie w intencji nieznanego poczętego dziecka, zagrożonego aborcją.

Wbrew nazwie, inicjatywa ta nie ma nic wspólnego z adopcją we właściwym rozumieniu, czyli prawnym przysposobieniem narodzonego już dziecka do rodziny zastępczej. Jest to modlitwa odmawiana przez okres 9 miesięcy – tzn. przez czas wzrostu poczętego dziecka w łonie matki. Dotyczy jednego dziecka, które nie jest znane osobie modlącej się; nie są też znani rodzice dziecka. Duchowa adopcja może być podejmowana wielokrotnie, kolejno, po wypełnieniu poprzedniego zobowiązania przez każdego chrześcijanina: osobę dorosłą, młodzież i również dziecko, ale pod opieką rodziców lub opiekunów.

Praktyka Duchowej Adopcji polega na codziennej modlitwie obejmującej specjalnie zredagowany tekst zaczynający się od słów „Panie Jezu” oraz jedną tajemnicę Różańca św. Do modlitwy niektórzy wierni dołączają dobrowolnie podjęte praktyki, np. uczestniczenie w dodatkowych mszach, modlitwach, postach, Eucharystii, praca nad charakterem, walka z nałogami, działania charytatywne itp.

Praktykowanie Duchowej Adopcji powinno poprzedzić uroczyste przyrzeczenie, złożone na ręce kapłana.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 7.04 – Druga Niedziela Wielkanocy czyli Miłosierdzia Bożego

7:00 Różaniec św. za zmarłych

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

11:00 Za parafian

18:00 † Danutę (3 r.) i Eugeniusza Kowalików

Poniedziałek 8.04 – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

7:00 † Adelę Suchanek

11:00 Za tych, którzy popełnili lub namawiali do aborcji, albo użycia środków wczesnoporonnych

18:00 † Monikę Sztanderę od wnuka Kamila z żoną i dziećmi

Wtorek 9.04

18:00 † O. Honoriusza (23 r.), Aleksandrę i Aleksego Sygudów, Daniełę, Kazimierza, Franciszkę i Józefa Tukajów oraz Małgorzatę Palasińską

Środa 10.04

7:30 Dziękczynna i o Boże błogość. dla Janiny Matysiak z okazji 100. urodzin

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty i Beaty
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) O dobre przygotowanie naszej rodziny parafialnej do nawiedzenia Maryi
- 5.) † Mariannę, Kazimierza i Apolonię Kempów
- 6.) † Marię i Józefa Raczyńskich, Zofię, Bronisława i Stefana (5 r.) Sikorów, Urszulę Głąb, Wacława Kuca oraz Danutę i Zdzisława Gajowczyków
- 7.) † Roberta Ułamka od teściowej oraz za Ryszarda, Antoniego, Andrzeja i Władysława Janików
- 8.) † Jerzego Turka, Weronikę i Józefa Kasprzaków, zmarłych z ich rodzin, Józefa Wójcika oraz Marię i Władysława Karkosów
- 9.) † Eugeniusza Kwiatkowskiego od dyrekcji i grona pedagogicznego Szkoły Podstawowej we Wręczycy Wielkiej
- 10.) † Jana Schulza (9 r.)
- 11.) † Ludwikę Sękiewicz od sąsiadów z bloku nr 4
- 12.) † Krystynę Ceglarek od Wiesławy Wasiak z rodziną
- 13.) † Lilę Dawidowicz od sąsiadów Marii i Jana Pytlasów
- 14.) † Jacka Matyję od Andrzeja Wójcika
- 15.) † Zbigniewa Solucha od mamy
- 16.) † Władysława Molla od Urszuli i Andrzeja Hobotów
- 17.) † Mieczysława Lamika od brata Tadeusza z rodziną
- 18.) † Marcina Kasprzaka od cioci Teresy z mężem oraz jej córkami Agnieszką i Niną z rodziną
- 19.) † Helenę Czapnik od siostry Gieni
- 20.) † Józefę Soluch (r.)

Czwartek 11.04

18:00 1.) † Franciszka, Tadeusza, Helenę i Józefę Pietrzaków oraz zmarłych z rodziny Pietrzaków

2.) † Elżbietę Gawędę od wnuka Daniela z żoną Patrycją

Piątek 12.04

18:00 1.) † Elżbietę Gawędę od wnuka Tomasza

2.) † Józefa Pawlaka od wnuka Tomasza z żoną i dziećmi

18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 13.04

9:00 O nawrócenie i ducha pokuty dla Polaków

18:00 † Dorotę Haładus (r.)

Niedziela 14.04

7:15 Różaniec

8:00 † Barbarę, Stefana i Władysławę Trzepizurów, Annę, Juliana, Ryszarda i Jerzego Soluchów

11:00 Za parafian

18:00 † Bartosza Flaka

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881